

Til lovforslag nr. L 209. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 22. maj 1997

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Autorisationsordninger for gennemførelse af egenkontrol)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til miljø- og energiministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd. Et af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra:

Dansk Familielandbrug,
De danske Landboforeninger og
Kommunernes Landsforening.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Fremskridtspartiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget.

Mindretallet er selvfølgelig opmærksom på den forureningsrisiko, der kan opstå, hvis en beholder med flydende husdyrgødning af en eller anden årsag skulle springe læk, men at udbygge det offentlige landbrugstilsyn med endnu et bureaukratisk og ressourcekrævende kontrolapparat tenderer for det første det, man kan kalde falsk tryghed, og for det andet kan den samme kontrolfunktion opnås gennem en privat forsikringsordning uden indblanding af offentlige midler.

Mindretallet finder det desuden ikke rimeligt i et demokratisk samfund at skulle betale 4.000 kr. for adgang til at klage over en offentlig afgørelse.

Mindretallet opfatter dette lovforslag som et særdeles klart udtryk for regeringens mangel på interesse for at gøre noget ved det voksende bureaukrati, som gør miljøpolitik generende, uoverskuelig og ulogisk for befolkningen. Landbruget er i forvejen omgærdet af papirer, restriktioner og kontroller på stort set alle områder og har bestemt ikke brug for, at tingene gøres mere bureaukratiske. Mindretallet havde derfor langt hellere set lovforslagets bestemmelser om 10 års-beholderkontrol erstattet af en forsikringsordning i lighed med den udvidede forureningsforsikring. Herunder indregnes selvfølgelig i en risikovurdering den enkelte beholders kvalitet, hvorved de dårligste selvsagt ville blive kasserede.

Mange landmænd har allerede i dag tegnet den udvidede forureningsforsikring. Ved at gøre den lovpligtig ville alle komme med, og man ville følge princippet om, at forureneren betaler. Samtidig ville samfundet aldrig stå tilbage med regningen, dersom en beholder skulle springe læk.

Det er fra landbrugets side fremført, at den nugældende forsikringsordning ikke kan gendannes fra 1999, dersom man ikke forinden får etableret en 10 års-beholderkontrol. Dette er en logisk følge af, at der i husdyrgødningsbekendtgørelsen fra 1987 er lagt op til en 10 års-beholderkontrol, hvilket gør ukontrollerede tanke mere eller mindre ulovlige. Dette problem ville også løse sig ved at lade 10 års-kontrollen erstatte med forsikringsordningen.

I en tid, hvor regelforenkling af hensyn til den enkelte borger burde være hovedtemaet for enhver minister, er det u hensigtsmæssigt at